17
53.

D. O. M. A.

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICO-CHIRURGICA, DE

POLYPIS,

Quam

Gratioſæ Facultatis Medicæ Conſenſu in Illuſtri Viadrina,

PRÆSIDE

DN. BERNHARDO ALBINO,

PHILOS. & MED. D. SERENISSIMI ac POTENTISSIMI ELECTORIS BRANDENBURGICI CONSILIARIO & ARCHIATRO, MEDICINÆ PROFESSORE PUBLICO ORDINARIO,

DOMINO PATRONO ac PRÆCEPTORE SUO OMNI HONORIS CULTU ÆTATEM DEVENERANDO,

PRO LICENTIA

Summos in Arte Medica Honores, Privilegia & Inſignia Doctoralia legitimè impetrandi,

Ad D. XXVIII. Decembr. AN. M DC XCV.

Placido Eruditorum Examini ſubmittet

In Auditorio Majori hor. ante- & pomerid.

JOHAN. MELCHIOR WELSCH,

Nordlingâ-Rhetus.

Francofurti ad Viadrum, Literis CHRISTOPHORI ZEITLERI.

THES. I.

POlypi, nomen â Latinis quidem uſurpatum, & apud pleraſque gentes retentum, non latinum tamen ſed græcum eſt, â πολὺς multus & πȣ̃ς pes compoſitum, diciturque ratione dialectorum πολύπȣς, πωλύπȣς, πώλυπος, & πώλοψ, in genere πωλύποδα ζῶα multorum pedum animalia denotans, quo reſpectu etiam oniſci ſive porcelliones πολύποδες appellantur. Specialiori ſignificatione piſcis quoddam genus è molluſcarum genere â pedum multitudine, quos octo habet, denotat; qui piſcis ideo ab infimæ ætatis græcis & polypus & octopodos dictus fuit, atq; ad hujus ſimilitudinem tumor quidam peculiaris, mollis, ab initiis quibusdam exilibus in nares pendulus, ſive propter ſubſtantiæ ſimilitudinem, ſive pedum numerum, Polypus appellatus fuit: poſtea etiam id nominis concretionibus, carunculas has narium æmulantibus, in vaſis

ſanguiferis reperiri ſolitis à Bartholetto impoſitum, atque ab aliis retentum eſt. De utraque ſpecie, & primo quidem de illa Vaſorum, deinde Narium auxiliante Deo in ſequentibus acturus ſum.

TH. II.

Concretiones polypoſæ vaſorum non uno in loco reperiuntur. Nec in corde ejusq; thalamis modo gignitur, ſed vel in eo genitus longe lateque ſe exporrigit, vel â corde in locis remotioribus eſt nec illud attingit, vel ſimul in pluribus reperitur. Portentoſum polypum, qui latitudine totius thalami dextri interius cavum exæquavit, pedibusque ſuis multiplicibus fiſſuris ipſius, columnas carneas inter, fuit infixus, juxta etiam arteriam pulmonalem protenſus, in adoleſcente deprehendit J. J. Harderus *E. N. C. dec. 3. Ann. 2. obſ. 18.* Concrementum polypoſum ingens circa exordium duos propè digitos latum, ſpithamam unam & tres circiter digitos longum dextræ auriculæ annatum & ſinuato ductu extenſum in ipſam ventriculi capacitatem, valvularum cuſpidibus implicitum per venæ arterioſæ truncum ramosque exporrectum Hamburgi vidit M. Kirſtenius Th. Barthol. *hiſtor. anat. cent. 3. hiſt. 17.* Proxime cor in vena cava deſcendente deprehenſum eſt initium polypi crasſitiei admodum inſignis, qui vergens verſus inferiorem vaſis iſtius longitudinem tres ulnæ partes obtinuit N. Blegny *Zod. Med. Gall. 1680. Menſ. Jun. Obſ. 16.* Anſerini ovi grandioris magnitudinem, trium quatuorve unciarum pondus exæquans, excedens polypus, figura cardui cinaræ fructui haud disſimilis, qui tendinoſis principiis brevibusque productionibus aortæ radicibus ſupra ſemilunares val-

vulas

vulas innixus ad ejus divaricationem usque protenſus erat, in corpore C. Patini repertus eſt E. N. C. *dec. 3. ann. 1. app. pag. 116.* in corde pariter & vaſis plures reperit, nempe in auricula ſiniſtra figuræ dimidii thaleri unc. ſ. pendens, alium oblongum quatuor unciarum in arteria magna, & alium unc. ij ſ. in vena pulmonali J. J. Harderus *Apiar. Obſ. 66.* In ſinu cerebri longitudinali longitudine quartam ulnæ partem æquans viſus N. Blegny *Zod. Med. Gall. ann. 80. Menſ. Jun. obſ. 2.* In utroque ſinu laterali reperti ſunt apud eundem *Menſ. Septembr. obſ. 6.* Inter duplicaturam meningis duræ aliquod Polypos, prope baſin item cerebri & cerebellum reperit J. J. Harderus *Apiar. obſerv. 77. & 34.* Sed his enumerandis prolixius non inhærebo, cum in vaſis iliacis, emulgentibus cœterisque polypoſæ concretiones repertæ ſint, adeo ut nec unus illorum perpetuo ſit locus, nec una ſemper moles & figura. Omnium loco ſit Polypus iſte inſignis apud Th. Bartholinum, qui dextrum ventriculum & auriculam occupavit, & per totius venoſi generis ſyſtema ramulos diſperſit, ita ut in epate, in renibus, in venis meſentericis, in cava, in ramis iliacis, imo in omnibus totius corporis venis polypoſa coagulatio fuerit deprehenſa, quæ exſiccata pro ſyſtematis venoſi ſchematismo inſervierit. *Act. Med. Haffn. vol. 5. obſ. 29.*

Th. III.

Structuram polyporum præ ſe ferre congeriem ſuper impoſitarum extenſarumque pellicularum, quæ ſubſtantiæ modo nervoſum corpus cum aliquali tamen mucoſitate referant, & ſi eadem laceretur, ſolvi videatur in oblonga & ſolida filamenta, ejusq;

 appen-

appendices faſciculi inſtar in fibras quaſi nerveas reſolvi, M. Malpighium ſedula obſervatio docuit. Confirmat hoc Patini Polypus, ille enim in viginti & amplius cortices ſive laminas membranoſas diſtinctus fuit, & glomum involutarum membranarum retulit, cujus exterior cortex durior & tuberoſus fuit ex fibrarum faſciculis in nodos connexis, interiores vero ferè undique ſimiles tortuoſum ductum mollibus columnulis ſanguine turgidis & ſinuoſis flexibus interpoſitis exhibuere *E N. C. dec. 3. ann. 1. app. pag. 117.* Non tamen omnium eadem ſoliditas, mollities vel textura; de eo, quem repererat polypum, dubius eſſe videtur C. Stalpart van der Wiel, cujus fuerit ſubſtantiæ, dum corpus ejus magis membranaceum quam carnoſum fuiſſe ait *obſ. rar. cent. 1. obſ. 38.* Quem N. Tulpius deſcribit is conſtitit ex alba & concreta pituitâ incluſâ membranaceo involucro *obſ. Med. lib. 1. cap. 27.* Subſtantiæ carnoſæ & denſæ reperit Harderus *E. N C. dec. 3. ann. 2. obſ. 18.* ad inſtar gelatinæ pellucidæ E. N. C. *d. 2. an. 9. obſerv. 91.* ſubſtantiam albam compactam & in filamenta ductilem habuit genuinus cordis ap. C. Peyerum *parerg. anat. & med. 3. cap. 6.* Horum filamentorum connexionem accuratius obſervavit N. Pechlinus, quando ſcribit lenta viſciditate polypum cum corio certaſſe, fibrasq; tam arcto & tenaci nexu coaluiſſe, ut juraſſes interveniente glutine multas lineas in unum ſolidumque corpus concreviſſe, ad inſtar nidorum nonnullarum avicularum, qui ex ſolo pilorum vario & decusſato flexu accedente viſco quodam in ſolidum & æquale convexum coëunt. *Obſ. Phyſ. Med. lib. 2. obſ. 1.* Denſantur quandoque eædem fibræ & compinguntur arctius, quale

quale quid in Patiniano Polypo factum, in quo denſior textura & quaſi cartilaginea ad baſin fuit. Vult denique obſervaſſe M. Malpighius illum dextri thalami ſubalbidum, lardi ſeu excreti ſucci inſtar, quem vulgo pituitam appellant, rubris quibusdam interdumve ſubnigris ſtigmatibus conſperſum eſſe; illum vero ſiniſtri thalami atrum eſſe, denſioremque obtinere ſubſtantiam, quod an perpetuo ita obtineat, experientia olim docebit. An lapideos Polypos, quorum aliquis Pariſiis repertus eſſe dicitur *E. N. C. dec. 2. ann. 5. obſ. 83.* huc referre debeam, in medio relinquo. Nec contra Th. Kerkringium diſputabo an dentur tales Polypi? tot enim proſtant exempla, ut de eo ambigi nequeat: licet enim illi, quos Celeberrimus hic Scriptor vidit, nihil aliud fuerint, quam ſanguis, qui poſt animalium mortem refrigeratus & grumoſus durusque redditus fuit, inde tamen concludi nequit reliquas concretiones omnes eſſe ejusmodi; illarum enim textura nimis accurate ab anatomicis annotata eſt, qvam ut de eo dubitare liceat.

Th. IV.

Figura polyporum non ſemper eadem eſt, aliqvando rudis masſa eſt, nonnunqvam vaſis figuram induit, non aliter atqve placenta uteri vel fructus in arbore adoleſcentis vaſis ſuper impoſiti. Aliqvi canalis ad inſtar perforati ſunt notante Malpighio, & ille Patini tortuoſum ſeu anfractuoſum ductum, aortæ dilatatæ diametro ſubtriplum, mollibus columnulis ſangvine turgidis & ſinuoſis flexibus interpoſitis, uti cordis interiores parietes variegatum, qui intra aortæ cavitatem alteram arteriam efformavit, habuit recenſente Alexandro Knipsmacoppe. Num verò

hoc

hoc in omnibus obtineat, hactenus determinare neqveo, cum illud ſicco obſervatores præterierint pede.

TH. V.

Graphice ſatis polypus ab obſervatoribus deſcribitur qvalis & qvantus in defunctorum corporibus reperiatur, in vivis vero num adſit, nec ne, res æqve plana non eſt, unoq; ore eadem omnium confesſio eſt, rem esſe cognitu admodum difficilem, & in qvibusdam penitus imposſibilem. Licet enim cordis polypus non obſcura ſui præbeat indicia, illos tamen reliqvorum vaſorum vix conjectura asſeqvimur. In muliere qvadam ex Cephalæa multorum annorum atrocisſima & invicta pereunte notavit J. N. Pechlinus. Sinus cerebri nigro, mucilaginoſo tenaciqve polypo obſesſos, diffuſis per laterales venarum ramos aliqvot pedibus *Obſerv. lib. 2. obſ. 2.* at qvo ſigno hanc ab aliis cephalææ cauſis dignoveris? & qvonam indicio ille iliacorum, renum aliarumqve partium ſe prodet? Crebris obſervationibus edocti fuimus, qvod ii, in qvorum cordibus vaſisqve vicinis ab obitu reperti ſunt polypi, obnoxii fuerint crebris lipothymiis cum reſpiratione intercepta & laborioſa, qvæ in tantũ augetur ut ex dyſpnœa fiat orthopnœa, tandemqve ſubito ſuffocentur & ſubitanea concidant morte, licet de nullo dolore aut pondere in præcordiis, vel in dilatatione aut conſtrictione thoracis ſenſibili nulloqve ſonitu aut ſtertore conqverantur. Pulſus ſunt varii, celeres, freqventes, parvi, æqvales vel inæqvales & perturbati, deficientes atqve recurrentes, palpitationes cordis contumaciores vel leviores, anxietates, tandem in ἀφωνίαν, omnemqve ſenſuum interceptionem incidunt & moriuntur. La-

bores

bores motusq; præter conſvetudinem factos ægerrime ferunt, ab animi paſſionibus vehementibus asſumtisqve volatilibus ſymptomata exacerbantur, donec ſyncoptici tædioſæ vitæ finem imponant. Omittere neqveo qvin addam qvod Dn. Præſidi hoc anno in opifice quodam obſervare contigit. A ſesqvianno ille decubuerat, cordis anxietatibus, diſpnœis, palpitationibus totus confectus erat, ut ſceleton hominis potius, qvam hominem esſe crederes. Huic præſente Dn. Præſide brachium dextrum tumefiebat ſubito, ut incrementum tumoris ſingulis momentis adverteres, tumor brachium digitosq; faciebat rigidos, venæ ampliabantur & in nodos protuberabant, ac ſi laqveo brachium arctisſime conſtrictum & ſangvinis ad cor reditus interceptus fuisſet, occupabat idem tumor collum, ægroqve ſuffocationem intentabat. Non ubiqve eadem durities, alibi mollior erat, alioqin loco durities notabilis obſervabatur, nulla aderat inflammatio, dolebat tamen. Conſiſtebat hoc in ſtatu per longum tempus, videbaturq; alicubi ſuppuratus, ſed phlebotomo inciſus cum esſet, nihil minus erat. Evaneſcebat rurſus pededentim & alterum brachium eodem modo occupabat, tumore colli ſemper permanente. A morte aperto cadavere in auricula dextra polypus inſignis, qvi ramos ſuos in truncum venæ cavæ aſcendentem exporrigebat, reperiebatur.

Th. VI.

A qvibus cauſis Polypi ſoleant produci æque ignotum eſt, illos tamen in morbis qvibusdam ſolere contingere planum eſt; in lue venerea freqventer ſuboriuntur, febres, peſtes, pleuritides concre-

tioni polypoſæ anſam dare cadavera defunctorum teſtantur. Inſignes in præcordiis illorum, qvos improviſus concusſerat timor, bis obſervavit Malpighius, nec ſine fundamento in Carolo Patino ætas, ſexagenarius enim factus eſt, ſolicitudinum varietas, literarii labores & vita ſedentaria accuſantur. Præter hæc ſangvis crasſus, viſcidus, melancholicus, polyporum promus condus eſſe poterit.

Th. VII.

Ex meris fibris coaleſcere polypos obſervationes ad unum ferè omnes teſtantur, in hoc vero differunt, quod in aliis ſint plures, pauciores in aliis, hic laxius cohæreant, ibi arctius compaginatæ, modo teneriores, modo ſolidiores ſint, à quibus circumſtantiis diverſam Polypi conſiſtentiam nanciſcuntur. Dant hæ fibræ ſanguini corporaturam & quamdiu à reliquo diluuntur res ſalva eſt, ſtatim verò ac propter crasſitiem, præcipitationem, vel lentorem fluido minus obſeqvuntur; aliæ aliis juxta ponuntur, intertexuntur & in faſciculos collectæ membranas efformant, quæ ſibi ſuperimpoſitæ polypi corpus conſtituunt. Crasſitiem fibrarum accuſo, utpote qua ſola ſubinde peccare poſſunt, quo enim crasſiores, eò minus fluidi motum ſeqvuntur, quin potius data occaſione hærent & ſubſiſtunt, perinde atque in fluminibus ad pontes & littora crasſiora, quæ innatant corpora, hærent & ſibi implicantur quandoq;, quandoq; ſaltem juxta ponuntur. Talia obſtacula cum in corde ſint plurima, mirum non eſt, qvod iis intricentur, ſi illa alibi occurrant in corpore idem emerget. Idem Opifex, cujus antea mentio injecta, qvatuor alios habuit in corpore tumores, qui omnes

reple-

repleti fuere materia inodora, & tota filamentoſa, ſed quæ ad leniſſimum digitorum tactum prompte ab invicem diduci potuit, quæ filamenta non ex alio fonte quam ſanguine hauriri potuerunt. Turbetur ſanguis vel à fermento quodam peregrino admiſto, ut in peſte, febribus malignis, lue venerea; vel ab inflammatione, ut pleuritide; vel animi paſſionibus & venenis, ſecedent ſeu præcipitabuntur fibræ, & ubi ubi hæſerint, polypoſam dabunt concretionem. Sit in ſanguine lentor, viſciditas vel gelatinoſum quid, agglutinabuntur adinvicem & concreſcent, cumque ſanguis noſter vix unquam ſine his ſit, hæc etiam frequentior & cum reliquis concurrens polypi cauſa erit. Hinc factum quod alii pinguedinem, alii pituitam eſſe crediderint. Malpighius etiam optime notat extenſas polypi pelliculas nervoſum corpus cum aliquali mucoſitate referre. Polypos gelatinoſos intra duræ meningis duplicaturam reperit J. J. Harderus *Apiar. obſ. 77.* Mucilaginoſum tenacemq; in ſinu cerebri J. N. Pechlin. *obſ. lib. 2. obſ. 2.* Nec injuria frequens pituita, quæ membranas cerebri perfudit, qua venæ per cerebrum diſperſæ, nec minus ſinus falciformis repletæ fuerunt, & quidem utrobique tanta copia ac lentore, ut inde inſtar longioris alicujus fili potuerit extrahi, ſuſpicionem polypi injecit *N. Tulpio obſ. med. lib. 1. cap. 27.*

Th. VIII.

In corde omnium frequentiſſime concreſcit, quia fibræ nullibi majorem vaſis adhærendi occaſionem habent, quam inter thalamorum plicas & columnas, in quibus, dum una vel altera ſubſiſtit, ſenſim congeneribus aliis particulis adſcitis, polypum efformant;

 mant;

mant; qvod cum mere fortuitum ſit, hinc illorum magnitudo, figura, ſoliditas multifaria eſſe debet: hinc utpl. elongatis multiplicibus & oblongis pedibus cordis ventriculos & adjacentium vaſorum cavitatem quaſi replet, varium nanciſcitur ſitum & rudem configurationem: *interdum placentulæ inſtar ventriculorum medietatem occupat & elongatis ramoſis productionibus per venas & arterias hinc inde excurrenti ſanguini præbet ſpatium, interdum ita inter cordis columnas & carnoſos lacertos hæret & quaſi radicibus implantatur, ut alterum ventriculum intra clauſtra efformatum dicas, quemadmodam de eo Malpighius loquitur.* Sed cur, ex ejusdem obſervatione, moles in dextro præprimis ventriculo amplior eſt ac in ſiniſtro? cur color diverſus? cur ille ſiniſtri denſioris ſubſtantiæ? Scias hæc ita perpetuo non habere ſed utplurimum ſaltem: qvod vero utplurimum res ita fiat, id à minori ſanguinis in dextro ventriculo motu, utpote, qui vel chylum recens affluum, vel ſanginem in longo itinere ſubtilioribus corpuſculis orbatum recipit, provenit; ſegnior enim ille & craſſior facilius fibras in his anfractibus relinqvit, relictas & hærentes tanto impetu ſecum non rapit, quæ omnia in ſiniſtro ventriculo ſecus fiunt, ut in illo nec tam facile hæreant, & cum hæſerint a, rctius compingantur. Perpetuum ſi fuerit quod de colore notat, crediderim id ex eo provenire, quod rubra Malpighio obſervata in ſanguine corpuſcula è polypis dextri ventriculi, quia minus ſolidi ſunt, eluantur facilius, qvam ex iis ſiniſtri, ſi enim ſemel â fibris fuerint intercepta, poſtquam illæ arctius & arctius coëunt, nec ſe tam facile extricabunt, coactisque in anguſtiis ſpatium fibris, horum

rum corpuſculorum plura cumulabuntur & colorem atrum exhibebunt, dum interea alter in dextro thalamo ſubalbidus erit & interdum rubra qvædam vel ſubnigra ſtigmata conſperſa habebit. De aliorum vaſorum polypis nihil addo, cum illorum idem ſit fiendi modus: circumſtantias vero, propter qvas fibra, primum futuri polypi rudimentum, hæſerit, determinare facile non eſt, qvanqvam in cerebri ſinibus tales ſint, qvæ proximè ad illas cordis accedant, niſi ſuperent: ſinus enim longitudinalis cavitas præterqvam qvod ligamentis qvibusdam ex transverſo poſitis inſtructa eſt, pluribus membranoſis procesſibus diſtinctos in anfractus abeuntibus conſtat: In duobus lateralibus transverſa ac membranoſa ligamenta reperiuntur; quæ fibras omnino morari poſſunt. Præſtabunt illud in venis valvulæ, & in iis pariter atqve arteriis bivia divaricationum; ut alia taceam, qvæ commemorari poſſent.

Th. IX.

Polyporum appendices perforari, & vaſorum lateribus adhærentes ſanguinis commeatum intra ſe admittere Malpighii obſervatio eſt: dubito tamen, num hæc in omnibus ita obtineant, cum induſtrii cœteroqvin Polyporum Obſervatores ejus non meminerint. Cum nonnullæ juxta ſe qvieſcunt fibræ illæ à fluido præterlabente ad latera protruduntur, ut commeatus liberior ſit; omnes reliquæ quæ adhærent fibræ non ſtatim hærentibus ita intertexuntur, ut juxta longitudinem ubique annectantur, ſed libera necdum adhærens extremitas preſſa & abrepta à

ſanguine ad latus ſecedit, &, ſi aliæ ſimul hoc modo adhæſerint, ſibi intertexuntur & membranæ facient rudimentum, cujus ſitus â ſanguinis præterlabentis motu determinatur, à quo eò protruditur, ubi motui minus reſiſtit, ad latera nempe removetur, quale qvid omnibus liqvoribus, è quibus ab inteſtino motu quidpiam ſecernitur, ſolenne eſt, hacque ratione vas intra vas generatur. Quæ ſingula â minimis cum denuo dependeant circumſtantiis, & in illa motuum corpuſculorumqve in ſanguine indefinita varietate & inconſtantia perennem velle ſtatuere legem, & polypis ubiqve asſerere cavitatem nimis liberale aſſertum fore mihi videtur, cum fibræ in faſciculos collectæ plurimæ ſimul ad alterutrum latus ſecedere, & præterfluenti ſanguini cedere posſint.

Th. X.

Ex minima ſcintilla maxima oriri incendia, montes concuti, urbes regnaque ſubverti in aprico eſt, & triſtis experientia loquitur. Minima fibra inchoamentum eſt incendii quo totus deflagrat homo, contremiſcunt membra & in cineres abeunt. Genitus in corde vel prope id polypus ſanguinis in circulum motum tardat, vel accelerat, vel variè intervertit, dum vaſa replet, & vel ingreſſuro vel egresſuro reſiſtit, qui in anguſtias redactus, illas celeritate motus compenſaturus pulſus facit celeres & freqventes, vel æqvales, vel inæquales, pro vario reſiſtentiæ modo, ut ſubinde deficere videatur cum ferè nihil præmittit, aut parum, cum parvus ſentitur. Qui multum præterea variabit ſi vel ſanguis ipſe egredi neſcius, vel moles illa carnea cor vellicent efficiantq;

ciantq; ut auriculæ tunc contrahantur cum ſanguis egreſſurus erat, ex qua lucta cor dubio motu concuſſum contremiſcet, vel palpitationibus hinc & inde jactabitur. Quin imò eædem auriculæ ad hoſpitis peregrini ſenſum ſpasmo affectæ à ſanguine non niſi vi effringentur, palpitationis ſenſu majori vel minori, prout à ſpasmo arctius vel paulo remisſius conſtringentur, vel ſanguis ipſe majori impetu egredi conabitur: ſi enim ille lente pergat, placide ſatis hunc obicem præterlabetur, at verò ſi ab animi pasſionibus, ſpirituoſis, volatilibus, motu &c. impetum acqvirat, vim facit his obſtaculis, lacesſitisqve nervis ſpasmis arctius orificia conſtringuntur & immenſum palpitabit cor pulſusqve omnis generis mutationes ſubibit.

Th. XI.

Palpitationes ſeqvuntur lipothymiæ freqventes à ſpirituum animalium defectu oriundæ, dum enim ſangvinis circulus intervertitur, in motu progresſivo non modo ſed inteſtino multum patitur, adeo ut vaſa nec rite diſtendi, & repleri, nec ſecretio debita fieri qveat, qva leviter ſufflaminata, protinus corruit homo & animo linqvitur. Perſeveret aliqvamdiu hæc ſufflaminatio, dum cum ſpasmis ſuis furit cor, ſyncopticus morietur æger. Lipothymiam enim & mortem inter non aliud diſcrimen eſt, niſi quod in hac totalis in illa vero aliqualis ſpirituum defectus eſt. Accelerat mortem diſpnœa, cum reſpiratio jam dum in animi deliqviis tam debilis ſit, ut vix niſi pluma naribus admota illam deprehendamus. Fit verò illa à cirrhis polypi per

pi per vaſa pulmonem excurrentibus, qui illorum dilatationi dum obſtant, diſpnœam pariunt. Notabile ſubitaneæ & repentinæ mortis exemplum hoc anno Dn. Præſidi videre contigit: Puerulus cæteroqvin ſatis bene valens, niſi qvod pallidus faciei color, abdomen tumidum, diſpnœa aliqualis & ſat freqventes cordis palpitationes imbecille denotarent corpus, poſtqvam bene pranſus eſſet & luſiſſet, obdormit, circa ſextam pomeridianam expergefactus ſudore frigido perfuſus angitur, ſpiritus intercluditur, facies & reliqva membra rubent, livent & atro ſanguine perfunduntur, perit vox, pereunt ſenſus nocte convulſus moritur. Parentes ejus inſperato luctu attoniti de repentinæ mortis cauſa ſoliciti ſectionem admittunt. In corpore, licet varia notatu digna occurrerent, tam ſubitaneæ tamen mortis cauſa eſſe nullatenus poterant, donec tandem dextra cordis auricula admodum tumida conſpiceretur, qva aperta, concretio polyposa obturabat aditum in cordis ventriculum, nulli conſpiciebantur pedes in appenſa vaſa protenſi, licet polypus extractus iis non careret. Ex qvo conjicio hunc polypum in auricula dextra concreviſſe, pedesq; in venam cavam exporrexiſſe, illosqve fluentum ſanguinis ſecum ad auriculam abripuiſſe, una cum polypi corpore, illaqve ſimul in ipſo dextri thalami aditu hæſiſſe, & ſucceſſive, hæc enim in momento facta non eſſe progresſus & ſucceſſivum ſymptomatum augmentum ſatis evincunt, occluſiſſe, unde paulatim circulus ſanguinis fuit inhibitus tandemqve penitus ſufflaminatus.

TH. XII.

Sed ille unde brachii tumor repentinus à Dn. Præ-

ſide

ſide in Opifice viſus ? Intumuerunt venæ & ad valvulas in nodos protuberarunt, certo indicio ſanguinis ad cor reditum interceptum & nonnihil impeditum fuiſſe, qvemadmodum fit cum à faſcia compreſſæ venæ tumefiunt, nullum tamen repertum eſt obſtaculum præterqvam polypus, qui ſanguinis curſum remoratus eſt. Cur vero non ſimul ab utroqve brachio affluum, utraqve enim axillaris in cavam coaleſcit, interceperit, mihi vel ex eo factum videtur, qvia Polypus per venæ cavæ truncum eo usque exporrectus fuit, ubi in ramos ſubclavios dividitur, ita ut ejus extremitas ab affluo ſanguine priori loco mota alterum ramum fuerit ingreſſa, quale qvid ſolidis fluido innatantibus familiare eſt. Hinc factum, ut, qvi prius in dextro brachio fuerat impeditus in motu ſanguis, poſtea liberius fluxerit; ille verò ſiniſtri ejus loco in motu fuerit impeditus. Sive vero dexter ſive ſiniſter ramus axillaris fuerit obſtructus, in collo notabilis ſemper fuit tumor, qvia jugulares, verticales & cervicales venæ in utramqve ſubclaviam ſanguinem ſuum exonerant.

Th. XIII.

Prognoſis difficillima & utinam utplurimum non funeſta eſſet. Circa initia enim tam pauca ſui præbet indicia, ut nec medicis nec ægris ſui ſuſpicionem injiciat, adeoque quoad curabilis eſt non animadvertatur. Ingraveſcentibus ſymptomatibus ad varias alias cauſas recurrimus, donec tandem major ſolidiorqve factus qvavis medicina major fiat. Nulla enim novimus medicamenta quæ Polypum, qui in membranas coaluit, intactis reliqvis corporis noſtri partibus minus etiam ſolidis disſolvant. At vero ſi pi-

pituitoſus aut gelatinoſus fuerit major curæ ſpes affulget, præprimis ſi non magnus, homo juvenis & cœteroqvin ſanus fuerit.

Th. XIV.

Cura Polypi reſpicit illum vel jam formatum, vel cum polypi metus eſt. In metu polypi cum dubiis adhuc ſignis nempe illum generatum iri veremur, reſpiciendum eſt ad maſſam ſanguineam, ſi fuerit craſſa, viſcida vel glutinoſa incidenda & attenuanda, ſi fuerit turbata mixturæ ſuæ reſtituenda, ſemper reſpiciendo ad morbum, qvo vexatur æger: ſi fuerit v. g. ſcorbuticus vel hypochondriacus tota cura eo dirigatur, & imprimis valebit diæta ſudorifera ex lignis radicibusqve ligneſcentibus, Guajaco nempe Santal. Sasſafr. rad. ſarſaparillæ, chinæ, amarædulcis, Bryoniæ albæ, cort. rad. capp. Winterian. China chinæ aliisve antiſcorbuticis herbis, ut integra ſanguinis maſſa ligneſcentibus, duris, ſolidis particulis imprægnata tota medicamentoſa & ad talem concretionem inepta fiat. Eodem modo ſe res habet in mixtura turbata ab animi pasſionibus, in febribus malignis, â venenis &c. ſi enim iſti morbi ritè curentur non facile concreſcet polypus. Ut verbo dicam morbi radix debet præſcindi & ad Maſſæ ſanguineæ temperiem reſpici ubi futurus metuitur polypus: qvæ, cum merè fortuita ſint & mille modis variari posſint, cujuslibet dexteritati relinqvenda erunt.

Th. XV.

Cum vero ex ſymptomatibus conſtat polypum jam formatum eſſe, utut exigua ſpes ſit illum disſolutum iri, ſi tamen forſan delicatior ejus textura, gelatinoſus, vel pituitoſus fuerit, ſcabris aggrediendus

eſt,

eſt, & videndum num iis ab eo aliqvid abradi totusq; tandem diſſolvi posſit. Ad ſcabros pulveres refero omnia acida, ſalina & ſalia duplicata, eo ſelectu adhibenda ne morbo, cujus polypus productum eſt, officiant. Exhiberem antimonium crudum in ſubſtantia, omnesqve ex eo præparatos pulveres diaphoreticos ſimplices aliorumve metallorum particulis imprægnatos, mandibulas lucii piſcis C. C. uſtũ & philoſoph. calcinatum, oc. cancr. teſt. ovorum tritas & calcinatas, corallia, cryſtallum, margarit. dentem Hippopotami, corallinam, vitrum in alcohol tritum &c. exhiberem ſalia alcalia fixa, abſinthii, centaurii minoris, carduibenedicti aliave ex herbis per incinerationem parata, ſal tartari, borracem, nitrum, tartarum, ejus cremorem & cryſtallos, arcanum duplicatum, tartarum vitriolatum & nitrum, ſalia digeſtiva & martem in ſubſtantia, nec ab acidis abſtinerem ſpiritibus, ſi masſæ ſanguineæ temperies illa admitteret. His & ſupra recenſitis medicamentis licet integrè polypi disſolutinem non abſolverem, extenuaretur tamen ſanguinis lentor & crasſities, motus inteſtinus exaltaretur, fluidior & floridior fieret, atqve adeo ulterius polypi incrementum impedirem & palpitationum moleſtiam imminuerem.

TH. XVI.

Optimè Th. Willis ait, qvod, hujus diagnoſis qvemadmodum difficilis valde, ita curatio non minus rara ſit, *Pharm. rat. ſect. 6. cap. 3. part. 1.* Cum enim non niſi conjectura aſſeqvamur adeſſe polypum & eadem ſymptomata ab alia cauſa produci posſint, ſi omni adhibita induſtria illa tandem ceſ-

 ſent,

ſent, incertus adhuc es, num polypum vel aliud vitium curaveris? Si enim mors ſupervenerit & anatome tibi polypum adeſſe oſtenderit, certus inde ſis te bene conjecturaſſe, ſed jam etiam certo ſcis, te omnibus tuis medicamentis nil effeciſſe, ut putem per experientiam nobis nunqvam conſtare poſſe, qvænam medicamenta curando polypo inſerviant. Interea temporis tamen palpitationibus, animi deliqviis, diſpnœis &c. fatiſcit æger & languet & à Medicina ad minimum levari optat. Venam igitur, niſi aliud qvid obſtiterit, ſubinde ſecarem, non alio ſcopo, niſi ut imminuta ſanguinis qvantitate is tam confertim ad cor non ruat, ſed placidius vel per ipſius polypi cavum vel juxta ejus latera & minori cum lucta fluat & palpitatio imminuatur. Si qvando ab animi paſſionibus, motu, ſpirituoſis aſſumtis hæc omnia ingraveſcant ad hypnotica & paregorica accederem: nempe ad laudanum opiatum, tincturam opii cũ aqva comuni paratam & alia laudana cum acidiusculis parata ſuccis, ut iis impetum ſanguinis retunderem. Cavendum enim eſt qvam maxime, ne illum commoveamus, unde etiam judico à volatilibus ſalibus aliisve ſpirituoſis hic abſtinendum eſſe: facile enim motus ſanguines augetur, ut ne calidioris qvidē hypocauſti ſenſum ferant; &, qvæ ſupra commendavi ſalia cum diaphoreticis, ea doſi exhibenda ſunt, ne ſudores & ſanguinis nimius ſubſeqvatur motus, ſuccisæ eorum doſes eſſe debent, ut qvicqvid agunt, lente agant.

Th. XVII.

His omnibus reſpondeat diæta, aër eligatur ſerenus, temperatus, purus, cibi aſſumantur euchymi

&

& eupepti; vitentur crudi, craſſi, auſteri, ſale & fumo indurati; Potus ſit bene fermentatus, fortior, & ſpirituoſior exulet. Summo ſtudio animi paſſiones fugiat. Sit deniqve diæta conveniens illi morbo quo alias laborat æger, qvi præterea jam ab experientia ſuo damno didicit, qvæ noceant qvæ proſint, adeo ut ratione diætæ ſibi ipſis optimi eſſe ſoleant Medici.

TH. XVIII.

Circa Polypum cordis præprimis in antecedentibus occupatus fui cum reliqvi non adeo facile cognoſcantur, &, ſi qvando illos adeſſe ſuſpicemur, eodem modo curentur.

TH. XIX.

Præter vaſorum ſangvineorum polypos in aliis corporis noſtri cavitatibus ſimile concretum naſci variæ experientiæ docuerunt. Offas carneas ſangvinis effloreſcentis ſtriis in ſuperficie inſignitas, carnoſis longitudinalibus fibris donatas, coloris ſubalbidi, figuræ utplurimum oblongæ variæ magnitudinis ramificationum veſtigia obtinentes, polypum cordis & venoſi generis exactisſime referentes tusſi ejectas vidit *Eduart. Tyſon. apud Th. Bartholinum act. Med. Haffn. lib. 5. obſ. 30.* qvos, tum hac tum aliis obſervationibus edoctus, pro bronchiorum & tracheæ polypo merito habet. Uteri Polypum ſive excreſcentias membranaceo carnoſas ex interiori orificio pendentes deſcribit *Ruyſch. Obſerv. anat. chirurg. 6.* alios in qvarti paris osſium maxillæ ſuperioris cavitate ab *Highmoro* Antrum dicta idem invenit *Obſ. 77.* Sed rariores illi ſunt, longe freqventior eſt ille, qvi nares occupat, qvem *Celſus*, qvod ſit caruncula, modo alba, modo

modo ſubrubra, qvæ narium oſſi inhæret, & modo ad labra pendens, narem implet, modo retro per id foramen, qvo ſpiritus à naribus ad fauces deſcendit, adeo increſcit, uti poſt uvam conſpici poſſit, ſtrangulatq; hominem maxime auſtro aut euro flante, féreqve mollis eſt, raro dura *cap. 8. lib. 6.* deſcribit. Addit *J. Beverovicius* illum etiam ex cantho majori oculorum excreſcere *Schat der Ongeſontheyt part. 2. cap. 32.* addit H. F. Aqvapend. conſiſtentiam ejus non unius generis eſſe, & referre multas fibras mutuo connexas, qvæ modo cum cartilagine, modo cum oſſibus ſpongioſis naſi partibus cohæreant. Cujus qvinqve ſpecies recenſet J. Vigierius. Prima eſt, membrana mollis, longa & tenuis relaxatæ & depresſæ uvulæ ſimilis, â media narium cartilagine pendula, humore pituitoſo & viſcido referta, qvæ è naribus exſpirando prominet, inſpirando autem retracta latet. Secunda eſt caro, juxta ipſum è ſangvine melancholico citra aduſtionem nata. Tertia caro eſt ex cartilagine prominens, teres, mollis, ſangvinis pituitoſi ſoboles. Qvarta tumor durus, carni ſimilis, qvi, cum tangitur ſonum ex ſeſe lapidis inſtar remittit, & ſcirrhi indurati & indolentis naturam redolet. Qvinta ex cancroſis multis ulcuſculis velut coagmentata eſt per transverſam cartilaginis ſuperficiem ſparſis. *Chirurg. lib. 1. cap. 33.* Secundi & tertii generis polypos diſtinctius deſcribit *J. Agricola*, dum ait: *Secundum habere carnem duram, tertium vero mollem nec adeo rubram. Chirurg. parv. Tract. 5. de polyp.* Hæc caruncula primo fuit polypus dicta, vel, qvia hæmorrhoidibus in ano ſuccreſcentibus qvodammodo ſimilis eſt, narium hæmorrhois appellatur Germ. Naſenbon.

Qvan-

Qvanqvam *G.Falloppius* illam Polypi ſpeciem ita appellet; qvæ loco albedinis, rubet, *de tumore cap. 22.*

Th. XX.

Præter polypum alius qvandoqve tumor nares occupat, qvi ſarcoma dicitur, ſed qvi facile à polypo dignoſcitur. Sarcoma enim carnoſioribus & imis narium pinnis ſubnaſcitur, polypus in ſuperioribus ad naſi radicem: Polypus ab exilibus radicibus hæret & in latum ſeſe exporrigit, ſarcomatis baſis latior eſt, certâ figurâ caret, & hyperſarcoſi ulcerum ſimillima eſt, qvæ inter plurimos recepta diſtinctio eſt *L. River. prax. Med. lib. 4 cap. 2.* F. Joël verò polypum recentem *σάρκωμα* Græcis nuncupari vult *Prax. Med. lib. 2. Sect. 3.*

Th. XXI.

Cauſæ polypi procatarcticæ eſſe ſolent freqventes hæmorrhagiæ & crebrius infeſtans coryza; laxiores ab his fiunt nonnullæ circa easdem partes fibræ cum vaſculis qvibusdam ſangvineis, qvæ propter freqventes irritationes usqve & usqve laxiores redditæ intumeſcunt & ampliantur, vel qvandoqve leniter inflammantur; dilatata vaſcula ſanguinem ſub ratione ſanguinis recipiunt, qvale qvid in ophthalmiis toto die videre contingit, ex qvorum poris ampliatis longè plures deponuntur humores, qvæ in partium adjacentium faceſſunt nutrimentũ, qvo ipſo caruncula non modo notabiliter augetur, ſed vaſa admodum conſpicua fiunt. Recedunt horum vaſorum pori à figura naturali quam longisſime, violenta enim illorum extenſio eſt, transmittunt igitur humores omnis generis, ut modo membranam, modo carnem, modo cartilaginem &c. conſtituant, qvæ

juxta

juxta foramen palati vel narium vel utrumqve, ab originis enim ſitu hoc dependet, protruſa polypum majorem vel minorem facit, prout laxior vel ſtrictior fibrarum compages plus aut minus nutrimenti admittit. Polypum ſtupendæ magnitudinis hic vidit Dn. Præſes, qvi totum palatum deprimebat ut uvula inter primores dentes propenderet, qvi, cum chirurgiam admittere nollet æger, illum brevi ſuffocavit.

Th. XXII.

Ratio curandi polypum admodum difficilis eſt, ejus enim incremento per initia ob profunditatem loci vix poſſumus reſiſtere, cum vero fact9 & confirmatus eſt vix alii remedio qvam chirurgiæ cedit. Mollis tamen albicans & indolens facilior curatu eſt qvam carnoſus & rubicundus: Nigricans verò, lividus & cancroſus attingi non debet.

Th. XXIII.

Si ſpes ſit medicamentis aliqvid effectum iri, ſolis initio adſtringentibus & ſiccantibus res tentanda erit, eoqve nomine in practicorum libris medicamentum Galeni è tribus generibus malorum granatorum, qvorum ſuccus expreſſus & in formam linimenti coctus, & cum ſtupa in narem demiſſus ſine morſu ſiccat & adſtringit, paſſim laudatur Falloppius in defectu granatorum acidorum & auſterorum admiſcet ſuccum uvæ im̃aturæ, vel acetũ, vel ſumach. Alibi Galenus mali punicei ſuccũ in vaſe æreo ad mellis conſiſtentiam coqvit. Idem ille pulverem roſarum ſiccatarum, pompholygem lotam, tutiam alexandrinam, cadmiam foſſilem, folia & nuces cupreſſi ſiccatas, gallas immaturas &c. adhibet, His

& ſimi-

& ſimilibus nihil proficientibus ad metallica ſine ulceratione & mordicatione extreme exiccantia, ad ſqvammam æris & chalybis lotam, æs uſtum, æruginem æris toſtam & lotam devenit Falloppius, vel tandem denuo Galenus Sandaracham, Auripigmentum, atramentum ſutorium & calcem vivam vel reliqvis admiſcet, vel ſola adhibet. Licet enim adſtringentibus & exiccantibus corrugetur & minor fiat, iis intermiſſis tamẽ ſtatim repullulat, unde exedentib⁹ illũ conſumere volunt inter qvæ ab Autorib⁹ ſum̃e laudata paſſim proſtant. Decocto Mercurii ſublimati tumores radicitus curatos vidit *Barbette*: Olii olivarum partes duas in aqvæ fortis parte una ad ſanguinis rubedinem coctas & decantatas ad miraculum polypo illitas illum conſumere ſcribit Agricola. Filorum diſcerpti pañi linei veteris unc. ij. medull. panis albi unc. iij. Mercurii ſublimati unc. ſ. Aqvæ roſar. plantag. ãã. lib. j. ad dimidii conſumptionem in vaſe ſtañeo coctorũ, dein fortiter expreſſorũ & exiccatorũ aqva plantaginis denuo madefactorũ & polypo impoſitorũ effectũ laudat Vigo. Cap. mort. vitrioli cum ung. ægyptiaco omnib⁹ ante ponit *Joh. à Meckern*; oleo chalcanti vel ſulphuris utitur Falloppi9. Alii illũ ol. vitrioli tangunt, vel poſtqvam Mercurii ſublimati drachm. j. in Aqva unc. iij. ad med. coxerunt olei vitrioli ſcrup. ſ. & alum. uſti drachm. j. addunt, vel ung. ægyptiaci unc. ſ. acrius reddunt addendo ol. vitrioli drachm. j. Aqvam ſeparationis auri laudant alii. Præcipuis annumerat Mercurium ſublimatum rubrum melli roſaceo permixtum Riverius: qvod ſi velimus potentius, partes anaticæ mercurii & aluminis uſti ſumantur. An ſuccus naſturtii hortenſis vel aqvatici foramini narium intruſus, vel narib9 ſuper ligatus, vel

ſacculo coriaceo incluſus & naribus appenſus perfecte curet polypum viderit Cardilucius. Nec tantis moliminibus opus foret, ſi nicotiana leviter trita malo appoſita, ejusqve fumus naribus hauſtus triduo qvatriduove polypum cadere facerent juxta *Neandrum*. Sed diutius his ſimilibusve cathæreticis recenſendis non immorabor, cum tantus illorum numerus ſit, ut de delectu potius qvam penuria ſoliciti eſſe debeamus. Circa illorum uſum tamen notari velim ab iis laceſſitum polypum ſæpius exaſperari. Sicuti J. Beverovicius vidit polypum quem mercurio ſublimato & arſenico conſumere ſategerunt, ad inſtar ficus recentis vel piri è cantho oculi majori erupiſſe, & primo oculo, deinde vita ægrum privaſſe. *Schat der Ongeſontheyt part. 2. cap. 32.* Deinde qvidem conſumi corpus polypi poſſe, ad radices verò iis pertingere vix licere, cum remotiores ſint, qvam ut ad eas perveniri liceat, qvibus ſalvis ſuccreſcit denuo. Qvod ſi vero radices minus altæ ſint, ita; ut ruptorium ope cannulæ cujusdam, qvæ latera concavitatis narium à læſione ruptorii cuſtodiat, illis immediate applicari posſit, ſucceſſu non carebit, qvod ſine dubio obtinuit in Fundulo Cardinalis Turonenſis Secretario, cujus polypus hac ratione totaliter curatus fuit. *Bayrius pract. lib. 5. cap. 3.* Circa ruptoriorum tum uſum notandum ante eorum admotionem nares eſſe muniendas Unguento refrigerante Galeni, vel nutrito, vel populeo, vel ovi albumine agitato cũ oleo roſaceo & ſimilibus; deinde medicamenta per fiſtulam metallicam immitti debere, ita ut fiſtulæ extremitas polypum recipiat, atqve ita naribus intactis medicamenta immediate polypo applicari posſint.

Th.

Th. XXIV. Sed raro contingit, ut medicamentis polyp9 tollatur, nec ſine moleſtia & temporis jactura id fit, ſæpeq; inde exacerbat9 in cancrum degenerat, & breviori pariter ac tutiori via chirurgia tollitur. Cũ verò Chirurgi nec in hoc conveniant nonnullos illorũ modos conſiderabo. Guilielmus Frabritius Hildanus incipienti polypo aliqvando ſe ad radicem beneficio inſtrumenti vinculum injeciſſe feliciterq; filo ipſum abſcidisſe *Epiſt. cent. Epiſt. 61.* ſcribit: Qvod omnino ſuccederet, niſi in penitioribus partibus eſſet ſitus, hoc enim ſi fuerit, difficillime radicibus polypi circumducitur filum; licet etiam filo ligatus excidat, ut curatus videatur, redit tamẽ denuo, cuj9 notabile exemplum videre eſt apud P. Foreſtum *Obſ. Med. lib. 13. obſ. 7.* G. Falloppius fiſtulam accipit argenteam, nec nimis latam, nec nimis anguſtam, deinde filum æneum, vel chalybeum, vel ferreum duplicatum in fiſtulam intrudit, ut duplicatum ex altero fiſtulæ orificio anſam faciat, qva polypum arripiat, & in fiſtulam ad radicem usq; impellat, trahit nempe fili ænei ex altero fiſtulæ orificio pendulas extremitate, atqve ita radices polypi ſtringit & extrahit, qvia ab illo filo & anſa polypi radix ſecatur, de tumor. Præternat. cap. 23. Paulus Ægineta dilatatis ſpeculo naribus volſella arreptum polypum deorſum trahit, inventam radicem inſtrumento myrtiformi excoriat & ſecat: Celſus volſella extracto polypo ferramento acuto in modũ ſpatæ facto ab osſe reſolvit. Forfice cañulata polypũ reſcindit *M. A. Sever. Chir. effic. pt. 2. c. 74.* Sunt qvi tres acus prælongas ſimul deligant, & inverſo capite tantiſper aculeorum mucronibus lancinant, dum omne vitiũ punctim exemptum contabeſcat Hierocles de re Veterin. *l. 1. c. 2.* Stilo aureo candentente per cannulam ſæpius tactum polypum emarcuisſe J. Beverovicius l. c. refert, & tanqvam optimum remedium laudat. Verum qvocunqve horum modorum abſcindatur, qvanta etiam diligentia adhibeatur, vix cartilaginis læſio præcaveri poteſt, in qva difficilis curatio eſt, Celſus *lib. 7. cap. 10.* aut ſi illam evitemus, radices manent integræ, ex qvarum ſurculis alterius polypi germen protruditur. Cum acubus pungitur, vel ſtilo candente tangitur, exareſcere qvidem poteſt, poteſt tamen etiam exacerbari, & qvamvis exareſcat,

ſemper metuendum ne redeat, niſi enim radices reciſæ ſint, infida ſunt omnia. Qvod crudeli iſti operationi, cujus meminit Guido & qvam ipſe approbat anſam dedit, qvando ſcribit: Nonnulli vero, ut qvatuor Magiſtri, qvando eis non eſt posſibile totum conſumere usqve ad radicem, ſcindunt naſum, in latere usqve ad os, deinde incidunt illud ſuperfluum & cauterizant, deinde bene & firmiter ſuunt: Ego tamen non conſulo qvod ſuatur, qvousqve fuerit ſecurus, qvod ſanguis ſit reſtrictus & radicitus totum evulſum: qvia ita parum non poteſt remanere de radice qvin redeat, & ita pro nihilo operatio eſſet facta. Et poſt, renovando labia, utiliter poteſt ſui *de art. med. tract. 4. cap. 2.*

TH. XXV.

Mihi præ reliqvis extractio, qvæ forfice fit, arridet, ſi eo polypus firmiter apprehendatur, atqve hinc inde vertendo & vacillando trahatur, donec radice fracta integer ſeqvatur. Si pone uvulam conſpiciatur incurvata forfice evellatur, ſin in naribus ſolummodo ſit, ſumatur C Solingii forfex, qvam chirurg. *part. 1. cap. 51. & tab. 4. fig. 4.* delineat. & deſcribit. Conſtent ex optimo ferro rite temperato, ne ſi forſan polypus firmius adhæſerit, inter operandum frangatur, qvod ſibi accidiſſe refert J. Meckern. *obſ. med. chirurg. 17.* ſint etiam ſecuritatis ergo plures illarum ad manus.

TH. XXVI.

Poſtqvam polypus extractus eſt, ſtipticis medicamentis hæmorrhagia ſiſtatur, imbuatur ſpongia tinctura martis adſtringente, ſpiritu vini, tinctura catechu &c; & loco turundæ parti vulneratæ applicetur, filo longiori conſtringatur, ut illa, ſi forte in fauces decideret, ejus beneficio denuo extrahi posſit. Aut ſimiles turundæ capite mortuo vitrioli, alumine crudo aliisve ſtipticis & vulgo, notis pulveribus ſucco limonum & albumine ovi agitatis madefactæ imponantur & applicentur, tandemq; digeſtivis, abſtergentibus & ſiccantibus ad cicatricem deducatur.

TH. XXVII.

Si vero contingat polypum radicitus nec ita evulſum eſſe, tunc qvod reſtat medicamentis pulvere v. g. ſabinæ vel fortioribus Th. 24. recenſitis conſumatur.

F I N I S.